

bestemt til teknisk brug, fiske- og dyrefoder eller andre tilsvarende formål omfattes derfor kun af lovens bestemmelser, hvor dette udtrykkeligt er foreskrevet i de enkelte paragraffer.

Bestemmelsen i §'s 4. stk., er indsat for at sikre, at eventuelle strengere bestemmelser end de i loven foreskrevne, som er eller senere måtte blive fastsatte i love, kommunale sundhedsvedtægter eller andre forskrifter, også skal kunne bringes til anvendelse på det foreliggende område. Der er herved særlig tænkt på de forskellige kommunale sundhedsvedtægtsbestemmelser om indretning og udstyr af butikslokaler o. lign., mere specielle forskrifter, som må være gældende sideordnet med lovens mere almindelige bestemmelser.

Det bemærkes, at definitionerne af henholdsvis fisk og fiskevarer i §'s 2. stk., delvis dækker hinanden, men at dette er nødvendigt for at sikre en udtømmende definition af begge de to begreber.

Ad § 2.

Da lovens bestemmelser om fisk og fiskevarers sortering, pakning og kvalitet i første række tjener forbrugerinteresser, er det i § 2 bestemt, at lovens regler herom også skal gælde sådanne importerede varer, for hvilke tilsvarende hensyn gør sig gældende. De særlige bestemmelser om mærkning af importeret hel- og halvkonserves i §'s 2. stk., jfr. § 32, 3. stk., tager sigte på at sikre forbrugerne oplysning om, hvor varen er fremstillet samt om varens virkelige nettovægtindhold. I øjeblikket er det således, at flere lande, f. eks. Sverige, ved beregningen af nettovægten af halvkonserves medregner vægten af den lage eller suppe, hvori de faste produkter forefindes. Dette forhold er i høj grad villledende for forbrugerne og bevirker, at mange foretrækker at købe den importerede vare ud fra den fejlagtige opfattelse, at de får mere for pengene, når de køber denne vare fremfor den tilsvarende danske, hvor nettovægten er beregnet alene på grundlag af varens faste bestanddele.

Når man har foretrukket at anvende betegnelsen: „Opbevares køligt“ ved mærkning af halvkonserves i stedet for den hidtil anvendte: „Begrænset holdbarhed“, skyldes det, at man herved opnår at give forbrugeren anvisning på, hvorledes varen skal opbevares samtidig med, at det indirekte fremgår, at varens holdbarhed er begrænset.

Bemyndigelserne for fiskeriministeren i paragraffens 3. stk., tager sigte på, at det også på andre områder end de foran i stk. 1

omhandlede kan blive nødvendigt at udvide lovens forskrifter til at gælde udenlandske varer. Adgangen for fiskeriministeren til at kræve importerede varer mærket: „Ikke dansk“, når disse genudføres her fra landet, kan f. eks. få betydning i tilfælde, hvor det er lykkedes at oparbejde et eksportmarked for en dansk specialartikel, og man ikke ønsker dette marked ødelagt gennem en reeksport af tilsvarende udenlandske produkter, der fremtræder som danske.

Ad § 3.

Bestemmelserne i denne paragraf svarer ganske til de herom nugældende bestemmelser i bekendtgørelserne nr. 207 af 30. april 1945 angående forbud mod salg her i landet af fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed og nr. 551 af 22. december 1947 angående forbud mod udførsel af fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed og om benyttelse af brugt emballage ved udførsel, hvilke bekendtgørelser er udstedt med hjemmel i henholdsvis vareforsyningsloven og loven om ind- og udførsel af fisk. I betragtning af disse loves midlertidige karakter samt under hensyn til, at bestemmelserne, om hvad der forstås ved fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed, rettelig hører hjemme i selve kvalitetsloven, er de pågældende bestemmelser optaget her.

Der sondres i paragraffen mellem to kategorier af fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed, dels de under a. omhandlede, der er utjenlige til menneskeføde, og derfor kun må anvendes til fiske- og dyrefoder eller til teknisk brug, dels de under b. omhandlede varer, der, selv om de ikke er utjenlige til menneskeføde, alligevel ikke er af en så god kvalitet, at de uden begrænsning kan anvendes til alle formål. Dette sidste gælder f. eks. fisk, der ikke er tilstrækkelig iset eller som i øvrigt er af en sådan beskaffenhed, at de ikke kan tåle forsendelse.

Skønnet over, hvorvidt en vare falder ind under den ene eller den anden kategori, er henlagt til det i loven omhandlede tilsyn, d. v. s. henholdsvis fiskerikontrollen eller fiskeriministeriets tilsyn med autoriserede fiskeriindustrielle virksomheder. Medens tilsynets skøn over kvaliteten af fersk fisk er endeligt, er der, for så vidt angår frosne, saltede, røgede eller i øvrigt konserverede fisk og fiskevarer, åbnet mulighed for at indanke tilsynets afgørelser for det i § 43 omhandlede kvalitets- og bedømmelsesudvalg. Når man har udelukket tilsynets afgørelser angående fersk fisk fra anke, skyldes det varens korte holdbarhed, der ville kræve, at ankeinstansen straks skulle